quidē q̄ntū ī illis fuit ꝑdiderūt chriſtū: ſꝫ ſibi nō no/
bis: ꝛ mortuus eſt ille ꝓ nobis: ꝛ ſanguine ſuo rede/
mit nos: Et mō nō eſt corruptꝰ titulꝰ: qꝛ ille rex eſt:
nō ſolū gētiū: ſꝫ etiā ipoꝝ iudeoꝝ. Quid em̄? Quia
ↄtradixerūt: ideo regis ſui dn̄ationē euertere potu/
erūt? Rex ē ꝛ ſupra illos. Nā ille rex virgā ferream
Pſ. 2. gerit: q̄ ꝛ regit ꝛ frangit. Ego inquit cōſtitutꝰ ſū rex
ab eo ſuꝑ ſiō montē ſanctū eiꝰ: ꝑdicās ꝑceptū dn̄i:
Dn̄s dixit ad me: filiꝰ meꝰ es tu: ego hodie genui te:
Poſtula a me: ꝛ dabo tibi gentes hereditatē tuā: et
poſſeſſionē tuā terminos terrę. Reges eos in virga
ferrea: ꝛ tanq̄ꝫ vas figuli cōteres eos. Quos regit?
q̄s cōterit? Regit obediētes: ↄterit reſiſtētes. Ergo
ne corrūpas optime ꝛ ꝓphetice: q̄n quidē ꝛ illi iudei
Ioh. 19. ſuggeſſerūt tūc pilato: ꝛ dixerūt: Noli ſcribere rex
iudeoꝝ: ſꝫ ſcribe: qꝛ ipe ſe dixit regē iudeoꝝ. Nam ꝛ
iſte titulꝰ inquiunt ↄfirmauit illū regē nobis. Et pila/
tus: Qd̄ ſcripſi: ſcripſi. Et impletū ē: Ne corrūpas.
Nec iſte solꝰ pſalmꝰ hꝫ hmōi inſcriptionē vt titulus
Ps. 56. nō corrūpat. Aliq̄ pſalmi ſic ꝑnotati ſūt: ſꝫ tn̄ in om
nibꝰ paſſio dn̄i ꝑnūciat: Ergo ꝛ hic intelligamꝰ dn̄i
paſſionē: ꝛ loquat nobis chriſtus caput et corpus.
Sic ſemꝑ: aut ꝓpe ſemꝑ audiamus voces chriſti de
Tim. 2. pſalmo: vt n̄ ſolū intueam̄: caput illō vnū mediato/
rē dei ꝛ hoīm: hoīem chriſtū ieſū: qui etiā ſꝫm diui/
Ioh. 1. nitatē ī ꝑ̄ncipio erat v̄bū deꝰ apud deū: qd̄ v̄bū ca
ro factū eſt: ꝛ habitauit in nobis: caro ex ſemīe abra
Matth. 1. am: ex ſemine dauid: de maria v̄gine. Nō ergo illū
ſolū qui eſt caput noſtrū cogitemꝰ q̄n audimꝰ chri/
ſtum loqui: ſꝫ cogitemꝰ chriſtū caput ꝛ corpus totū
Cor. 12. integrū quēdā virū. Nobis em̄ dicit: Vos aūt eſtis
corpus chriſti ꝛ mēbra: ab aplō paulo. Et de illo dr̄
Eph. 1. ab eodē aplō: qui ē caput eccl̄ię: Si ergo ille caput:
Col. 1. nos corpꝰ: totus chriſtꝰ caput ꝛ corpus. Aliq̄n em̄
inuenis verba q̄ nō cōgruunt capiti: ꝛ niſi ea coa/
ptaueris corꝑi: nutabit intellectꝰ tuus. Rurſus inue
nis v̄ba q̄ nō apta ſunt corꝑi: ꝛ chriſtus tn̄ loquit:
Ibi nō timēdū ē ne erret quiſq̄ꝫ: cito em̄ ꝑagit vt ca
piti aptet: qd̄ videt corꝑi nō cōuenire. Ipe deniq̄ꝫ ī
Ps. 21. cruce pēdēs: ex ꝑſona corꝑis locutꝰ ē: Deꝰ meꝰ deꝰ
Matth. 27. meꝰ reſpice me: quare me dereliq̄ſti? Nō em̄ dere/
liquerat chriſtū: a q̄ derelictꝰ nō eſt. Aut vero ſic ad
nos venit: vt illū deſereret: aut ſic illū dimiſit: vt ab
Gen. 3. illo diſcederet? Sꝫ qꝛ hō deſertꝰ eſt a deo: adam ille
peccās: Qui cū ſoleret gaudere ad faciē dei: ↄſcien/
tia pctī deterritꝰ fugit a gaudio ſuo: Et v̄e dereliq̄t
illū deus: qꝛ ipe deſeruit deū. Exquo adā chriſtus
cū carnē accepiſſet: hoc ex ꝑſona ipius carnis ait: qꝛ
Rom. 6. tūc vetꝰ hō noſter: ſimul crucifixꝰ eſt cū illo. Audia
mus ergo qd̄ ſequit. Qn̄ miſit ſaul ꝛ cuſtodiuit do/
mū eiꝰ: vt eū int̄ficeret: Hoc n̄ ad crucē dn̄i: ſꝫ tn̄ ad
paſſionē dn̄i ꝑtinet. Crucifixus em̄ chriſtus: ꝛ mor/
tuus: ꝛ ſepultus eſt. Erat ḡ illa ſepultura tanq̄ꝫ do/
mus: ad quā cuſtodiēdā miſit regnū iudeoꝝ: q̄n cu/
Matth. 28. ſtodes adhibiti ſūt ſepulchro chriſti. Eſt quędā hi/
ſtoria in ſcriptura regnoꝝ: q̄n miſit ſaul ad cuſtodiē
1. Reg. 19. dam domū vt interficeret dauid: Sꝫ ꝛ quantū inde
ſumpſit qui pſalmū ſcripſit: tantū debemꝰ diſcute/
re: cū titulū pſalmi tractamꝰ. Hoc nobis ſignificare
tantū voluit: qꝛ miſſum eſt ad domū vt cuſtodiret:
et ille interficeret. Quō ḡ ad h̄ cuſtodita eſt domꝰ: ſi
dauid figurabat chriſtū: vt chriſtꝰ interficeret: q̄n ī
ſepultura chriſtꝰ poſitus nō eſt niſi in cruce interfe/
ctus? Refer hoc ergo ad corpus chriſti: quia interfi
cere chriſtū: erat tollere nomē chriſti: ne crederet in
chriſtū: dum mēdaciū ꝑualeret cuſtodū: qui corru/
pti ſunt vt dicerēt: Quia cū dormirēt: venerūt diſci Matth. 28.
puli eius: ꝛ abſtulerūt eū. Hoc eſt vere chriſtū velle
interficere: nomē reſurrectionis eius extinguere: vt
mendaciū euāgelio ꝑferret. Sꝫ quō illud nō effecit
ſaul vt interficeret dauid: ſic ꝛ hoc nō potuit regnū
iudeorū efficere: vt plus valeret teſtimoniū cuſto/
dum dormientiū: q̄ꝫ apoſtoloꝝ vigilantiū. Quid ei
edocti ſunt cuſtodes vt dicerēt? Damꝰ vobis inqui/ Ibidem.
unt quantū vultis pecunię: ꝛ dicite: quia cum dor/
mirēt: venerūt diſcipuli eiꝰ: ꝛ abſtulerūt eū. Ecce q̄
les teſtes mēdacij cōtra v̄itatē ꝛ reſurrectionē chri/
ſti: inimici eiꝰ ꝑ ſaul figurati ꝓduxerūt. Interroga
infidelitatis teſtes dormiētes: reſpōdeant tibi quid
actū ſit in ſepulchro. Qui ſi dormiebāt: vn̄ ſcierūt?
Si vigilabāt: fures quare nō tenuerūt? Dicat ergo
quod ſequitur.

Expoſitio prime partis pſalmi.

D

e †Rue me de inimicis meis deꝰ meꝰ: Al. †Eripe.
et ab inſurgētibus †ſuꝑ me †redime Al. †in.
me. Factū eſt hoc in carne chriſti: fiet ꝛ in Al. †libera.
nobis. Neq̄ꝫ em̄ ceſſant inimici noſtri: diabolꝰ ꝛ an
geli eiꝰ inſurgere ſuꝑ nos quotidie: ꝛ illudere velle
infirmitati ꝛ fragilitati noſtrę: deceptiōibus: ſugge
ſtionibꝰ: tēptationibꝰ: ꝛ quibuſcūq̄ꝫ laqueis irreti/
re: cū in terra adhuc viuimꝰ. Sed vox noſtra vigi/
let ad deū: ꝛ clamet in mēbris chriſti: ſub capite ī cę/
lo cōſtituti. Erue me de inimicis meis deꝰ meus: ꝛ
ab inſurgentibꝰ ſuꝑ me: redime me. †Erue me d̄ Al. †Eripe.
oꝑantibus iniquitatē: ꝛ †d̄ viris ſanguinū Al. †a.
†ſaluū me fac. Erant illi quidē viri ſanguinū: qui Al. †ſalua me.
iuſtū occiderūt: in quo nullā culpā inuenerūt. Erāt
illi viri ſanguinū: quia cū vellet alienigena lotis ma
nibus dimittere chriſtū: clamauerūt: Crucifige cru Matth. 27.
cifige. Erāt viri ſanguinū: quibꝰ cū iam obijceretur Ioh. 19.
crimē ſanguinis chriſti: reſpōderūt: ꝓpināte poſte
ris ſuis: Sanguis eiꝰ ſuꝑ nos: ꝛ ſuꝑ filios nr̄os. Sꝫ
nec in eius corpus exurgere: viri ſanguinū ceſſaue/
rūt. Nā ꝛ poſt reſurrectionē: aſcēſionēq̄ꝫ chriſti: ꝑſe
cutiones paſſa ē eccl̄ia. Et illa quidē ꝑ̄mo q̄ efflorū/
it de gente iudeoꝝ: de qua ꝛ apl̄i noſtri fuerūt. Ibi
primo ſtephanꝰ lapidatꝰ eſt: ꝛ qd̄ vocatur accepit. Act. 7.
Stephanus em̄ corona dicit: Humiliter lapidatꝰ:
ſed ſublimiter coronatꝰ. Deinde vere in gentibꝰ ex/
urrexerūt regna gentiū: anteq̄ꝫ ī eis impleret qd̄ ꝑ̄/
dictū erat: Adorabūt eū oēs reges terrę: oēs gētes Pſ. 21.
ſeruient ei: et fremuit impetꝰ regni illius aduerſus
teſtes chriſti: effuſus eſt magnus ꝛ multus martyꝝ
ſāguis. Quo effuſo: tanq̄ꝫ ſeminata ſeges eccl̄ię fer/
tilius pullulauit: ꝛ totū mūdū ſicut nūc ↄſpicimus:
occupauit. Ab his ergo viris ſanguinū eruit chri/
ſtus: nō ſolū caput: ſꝫ etiā corpus. A viris ſanguinū
eruitur chriſtꝰ: ꝛ ab hiſ qui fuerūt: ꝛ ab his qui ſūt: ꝛ
ab his q̄ futuri ſūt: Eruit chriſtus: ꝛ qui ꝑ̄ceſſit: ꝛ q̄
eſt: et qui venturꝰ eſt. Chriſtus em̄ eſt totū corpus
chriſti: et quicūq̄ꝫ nūc chriſtiani boni: ꝛ q̄ ante nos:
et qui poſt nos futuri ſunt: totus chriſtus eruitur a
viris ſanguinū. Nec vacat hęc vox: ꝛ a viris ſāgui/
num ſaluum me fac. Quia ecce †venati ſunt Al. †ceperunt.
animam meam. Potuerunt tenere: potuerunt E
occidere: venati ſunt aīam meam. Sed vbi eſt: Di/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0247
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG